

Bezinning 538: Jezus weent

Lucas 19,11-44 = wekdagen 33° week donderdag

Het Woord

Toen Hij Jeruzalem voor zich zag liggen, begon Hij te huilen over het lot van de stad. Hij zei: 'Had ook jij op deze dag maar geweten wat vrede kan brengen! Maar dat blijft voor je verborgen, ook nu. Want er zal een tijd komen dat je vijanden belegeringswerken tegen je oprichten, je omsingelen en je van alle kanten insluiten. Ze zullen je met de grond gelijk maken en je kinderen verdelgen, en ze zullen geen steen op de andere laten, omdat je de tijd van Gods ontferming niet hebt herkend.'

Stilte bij het Woord

Een woord bij het Woord

De eerste maal dat Jezus in het Lucasevangelie in de tempel te Jeruzalem komt, is bij zijn toewijding aan de Heer, kort na zijn geboorte (Lucas 2,22-38). Een tweede keer gebeurt dat als Jezus twaalf jaar is (Lucas 2,41-50). Nu, na een bijzonder lange reis (Lucas 9,51-19,28), ziet Jezus Jeruzalem opnieuw vanop de Olijfberg. Zijn reactie staat in schril contrast met de grote vreugde en lofprijzing van de groep leerlingen. Jezus weent over de stad. Het is de enige keer in de synoptische evangeliën¹ dat Jezus weent. Het gaat dus over iets heel fundamenteel in Jezus' beleving.

Waarom weent Jezus? Omdat de stad Jeruzalem de goddelijke vrede niet wil aanvaarden. Jezus komt in Jeruzalem vanuit Gods groot verlangen vrede te stichten tussen alle volkeren, ook tussen Israël en de heidenen. In Jezus bezoekt God zelf de stad om aan de bewoners het hemelse heil aan te bieden. Maar de stad weigert dat heil en weigert dus God zelf. Dat zal schrijnend duidelijk worden door het lijden en de dood van Jezus. Jezus' wenen is dus een profetisch teken: God zelf weent omwille van de reactie van Jeruzalem.

Jezus voorspelt dan de ondergang van de stad. Op vijf manieren spreekt Hij over vijandelijke troepen die de stad zullen omwallen, omsingelen, insluiten, de inwoners verpletteren en haar tot een ruïne herleiden. Dat is gebeurd op 26 september 70, een maand na de brand in de tempel.

---

¹ Matteus, Marcus en Lucas. 'Synoptisch' betekent dat men snel – in een oogopslag – ziet dat deze drie evangeliën veel gemeenschappelijk hebben. Johannes verschilt dus grondig van deze synoptische evangeliën.

Niet alleen het Nieuwe Testament, maar ook een joods geschrift² van het einde van de eerste of het begin van de tweede eeuw interpreteert deze catastrofe als een straf van God voor de zondigheid van de stad. Dat is een vreemde denkwijze voor ons. Toch is dit een blijde boodschap. Want als God straft, is Hij altijd bereid tot vergiffenis en het geven van een nieuwe toekomst. De ondergang van de tempel, inclusief de tempel, is dus geen eindpunt.

Het Woord in mijn leven

Begrijp ik voldoende dat God de grote vrede verlangt voor alle mensen en volkeren? Verwelkom ik die goddelijke vrede? Hoe bouw ik mee aan die vrede? Zijn er catastrofes die mij de hoop ontnemen?

Bidden met het Woord

Heer Jezus Christus,
in naam van God
bent U de vredeskoning.
U brengt de vrede
voor alle mensen,
tussen alle volken.
Wat een groot geschenk!
Geef dat we allen
Uw vrede verwelkomen
en eraan meebouwen.
Laat niet toe dat iets,
ook niet de grootste catastrofe,
ons de hoop ontnemt.
Want altijd wil God vergeven
en nieuwe toekomst scheppen.
Dank voor dat perspectief. Amen.

© Eric Haelvoet 2016

---

² De Syrische Apocalyps van Baruch.